

Til vinstre: Midtbygningen i den nye avdelinga. I kanten av bildet ser vi litt av vinstre sidebygninga. Til høgre: Hallingdalsrommet i vinstre sidebygning.

Norsk Folkemuseum — eit levande museum.

80 gamle hus og 70 000 ting samla.

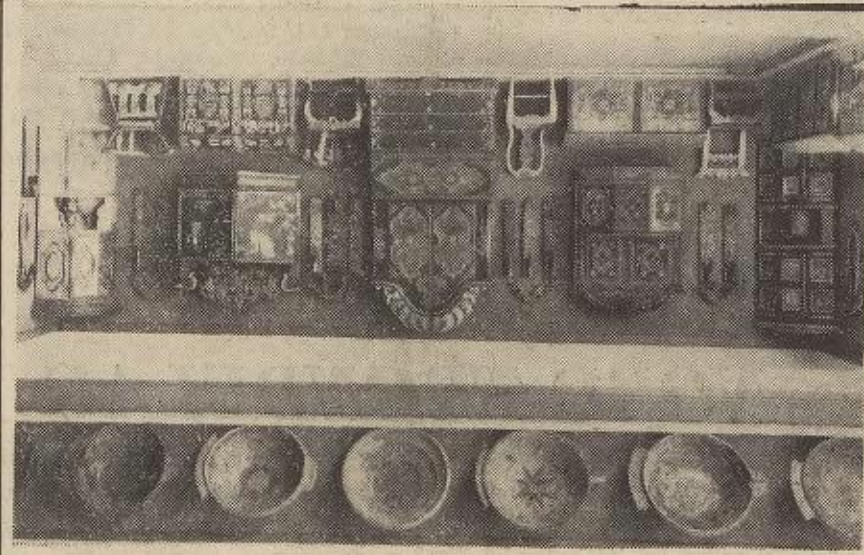
Eit museum skal vera levande, sa professor Worm-Müller i tala si då den nye avdelinga på Norsk Folkemuseum vart innvigd her um dagen. Alle daude muse skal ryddast ut. Det er med museumsfolk som med historikarar som berre søkjer til kynkjegjenden, dei skulde gravleggjast på eigen kostnad, sa professoren.

Eit slikt levande museum er Norsk Folkemuseum. Det ligg ikkje der ute på Bygdøy som ein død materialhaug, ei køs hus hoga saman for dei gamle og har stått rundt i bygdene, ein haug merkelege og blankslitne ting som ein eller annan har gjort seg fortienest på å kjøpa upp kring i bygdene. Vi har nok alle set slike museum som står og søv i solvarmen og vantrivst av di det heile er berre ei stor og trist mistyding. Folkemuseet på Bygdøy søv ikkje, det ligg der mellom trea og løver som ein åker høgsumarsleite. Det står ei sprutande fontene på Folkemuseet. Den er symbolsk, sa Worm Müller, Folkemuseet er ei slikt sprutande, livgjevande kjelde.

Norsk Folkemuseum opplevde då ein av sine største dagar, — og tør ikkje segja den største, for det har livst so mange store dagar, det er ikkje godt å segja kven som er den største. Det kunde beda kongen vigsla dei siste store nybyggjingane. Direktøren for Nordiska Museet i Stockholm sa i tala si at det er ikkje mange museumsfolk, — og her i Nor-

den er direktør Hans Aall den einaste, — som er so lukkelege å uppleva å sjå arbeidet sitt fullført. No meinte han Norsk Folkemuseum hadde nått det målet Aall hadde sett seg. Men det var tydeleg at kongen og formannen i styret kjende direktør Aall betre, enda direktør Lindblom var dus med Aall. Worm-Müller sa at han som formann i styret med «gjøupfylt fryd» såg frametter mot ei rekkje nyinnvigjingar. For direktør Aall er slik at har vi fått han ned i ein stol med ei medalje på brystet og sagt: kvil deg, borgar, det er fortent, so er han der igjen. Kongen var au redd for at han snart måtte i veg med ei ny innvigjing. Endå han sette stor pris på det vilde han segja til direktør Aall at no fekk han ta ein pust i bakken, so at neste gong det skulde vigjast inn noko på Folkemuseet, vart det «min sønn» som gjorde det. Dette to hadde soleis inga tru på at Norsk Folkemuseum var eit «fait accompli» enno. Og når ein såg den ungdomlege og energiske direktør Aall som tok mot all fagninga og kytinga som han heller ynskte seg attende på kontoret sitt for å tenke ut nye planer, so veit vi at Norsk Folkemuseum er ikkje i mål enno.

Grunnstammen i det nye som vart vigsla er tri store nybygningar som ligg kring «torget». Det er arkitektane Eliassen og Bjørcke som har teikna dei. I bygningane er det ei

lang rekkje framifrå samlingar som konservatorane Midttun, Kjellberg og Stigum og arkitekt Halvor Vreim har montert og som dei har stor heider av. Dei fekk då au gode ord for arbeidet sitt då innvigjinga var. I den eine av bygningane, den som ligg i midten, er hovudingangen og vestibulen. Her er au samlingar av leikety og musikkinstrument. I største bygningen, den søre, er det ei mengd spialsamlingar. Vi nemner

kynkjesamlinga, landb. ukssamlinga, — som gjev eit framifrå inntrykk av den tekniske utviklinga i landbruket vårt frå den eldste tid til våre dagar, tekstilsamlinga med mønster av norsk kunstvov frå mellomalderen til 1800-åra. Her er alle vegger klædde med teppe som er hengde upp på same måten som ute i bygdene. Her er ei fargebragd og ein teknisk tamsom varmer i både bryst og hjarta. Eit av dei mest forvitnelege drag i

2,3 millionar kronor brukt til å kjøpa gamle ting.

Samlinga er like stor som Nordiska Museet.

dei nye samlingane er verkstadene. Før hadde dei berre ein einaste verkstad, ein korgmakarverkstad, no er det skipa til 13 nye verkstader for 13 ymse handverk. Vi får m. a. sjå ein gamal «mekanisk» verkstad, der materialet maskinone vart laga av berre var tre, vi får sjå reipslagarverkstad og korleis dei laga fiskegarn og tog. Her ser vi og utviklinga av bokprentararbeidet frå den fyrste tid det kom til landet. Tømrenmannen og hjulmakaren syner oss kor langt framme vi var alt i gamle dagar, på desse område har vi alltid vore meistarar. Her har vi au garvarverkstad, skomakarverkstad og hanskeverkstad. Det er ei heil bok av kunnskap og fagleg lærdom vi kan reike gjennom på nokre mi-

nutt. Helst bør vi bruka timar på det, skal vi verkeleg få ei lita meining um det. Samferdsleådene har au si store samling. Ikkje minst tradisjonsrik er omnsindustrien her i landet. Det er difor ikkje noko rart um omnsavdelinga er vorten so stor og representativ.

Men det er ikkje berre desse nye avdelingane. Byavdelinga har gått gjennom ei stor nyskaping med mykje nyinnreiding og komplettering. Dei syner bykulturen i byheimane frå reformasjonsliida og fram til 1900. Men tinga er ikkje berre frå byane. Mange er au henta frå bygdene. For dei store herregardane fylgde trutt bykulturen i innreidinga og dei hadde au lettare for å gøyma på dei gamle, omskiftet kjem ikkje so brått på bygdene som i byane. Difor kan dei i bygdene finna mykje som er sermerkt for bykulturen i ei viss tid. Det som er um å gjera for samlarane er å trylla fram att miljøet, og det har lukkast direktør Aall og hjelpsmennene hans.

Det var sterke ord som vart sagt um direktør Aall. Kongen bruka sterke ord, formannen i styret gjorde det, formannen i byggenemnda likeins, og ikkje mindre sterke ord bruka representantane for dei norske, evenske og danske musea. Men det var fagfolk som sa dei, og det var ikkje «meikjing» i ei feststund. Det er eit manns arbeid direktør Aall har gjort. Han er ein mann som det ikkje går mange av på tylvta. Worm-Müller kom i tala si inn på evnone hans når det gjeld museumsarbeidet, han vilde med eit mildt uttrykk kalla dei fantastiske, sa han.

For å få arbeidet hans i det rette perspektiv, skal vi nemna nokre rakne fakta. Norsk Folkemuseum vart skipt i 1894 og kalla «Foreningen for Norsk Folkemuseum». Det var den mannen som står som direktør for museet den dag i dag som sette seg i brodden for arbeidet.

Framhald på 3. sida

Framhald på 8. sida.

Burtimot 50 krinsar over til nynorsken på ein månads tid.

18 år sidan sist vi hadde slik framgang.

Siste krinsane er: 2 i Nettet og 1 i stadsbygd.

I Eidsvåg krins i Nettet, Romsdal, fekk nynorsken 55 røyster, bokmålet 5. I Rød krins sigra nynorsken med 21 mot 1 røyst. Men i Eidsvåg vart det 28 for nynorsken og 33 for bokmålet.

I Askjem krins i Stadsbygd, Trøndelag, røysta 45 for nynorsk og 32 for bokmål. I Hammer krins røysta 18 for nynorsk og 10 for bokmål.

Til denne tid i år har nynorsken fått greidd fleirtal i 40 skulekrinsar:

- 2 i Vågå, Gudbrandsdal
- 8 i Lesja, —
- 4 Orkdal, Sør-Trøndelag
- 2 Singsås, —
- 2 Stadsbygd, —
- 7 Tingvoll, Nordmøre
- 4 Øre, —
- 2 Asskard, —
- 1 Øksendal, —
- 1 Hustad i Romsdal
- 1 Vestnes, —
- 2 Nettet, —
- 1 Kinn, Sunnfjord
- 1 Tysnes, Sunnhordland
- 1 Skånevik, —
- 1 Hjelmeland, Ryfylke.

Dessutan har nynorsken og bokmålet fått like mange røyster i sume krinsar, og andre stader vantar det berre nokre fåe røyster på nynorsk fleirtal i eit par krinsar i bygdar som elles er gått heilt over. Der kjem visseleg skulestyret til å innføra nynorsken. Reknar vi med desse krinsane og, so nærmar vi oss 50,

Og det meste av dette har vi vunne no på ein månads tid. — Samstundes har 10 herad sagt frå um at dei heretter vil stå på lista over herad som krev nynorsk i vedskiftet med styremaktene:

- Hegra, Nord-Trøndelag
- Gjemnes, Møre og Romsdal
- Kvernes, Møre og Romsdal
- Madla, Rogaland
- Skutenes, Rogaland
- Forsand, Rogaland
- Kvinesdal, Vest-Agder
- Sør-Audnedal, Vest-Agder
- Halse og Harkmark, Vest-Agder
- Konsmo, Vest-Agder.

I heile landet er det no (når byane blir rekna med) 273 kommunestyre som krev nynorsk, 211 som krev bokmål og 256 nøytrale.

I Holsen kyrkje i Førde, Sunnfjord, har Nynorsk Salsbok fått 44 røyster, gamle Landstad 17 og den reviderte Landstad 6 røyster.

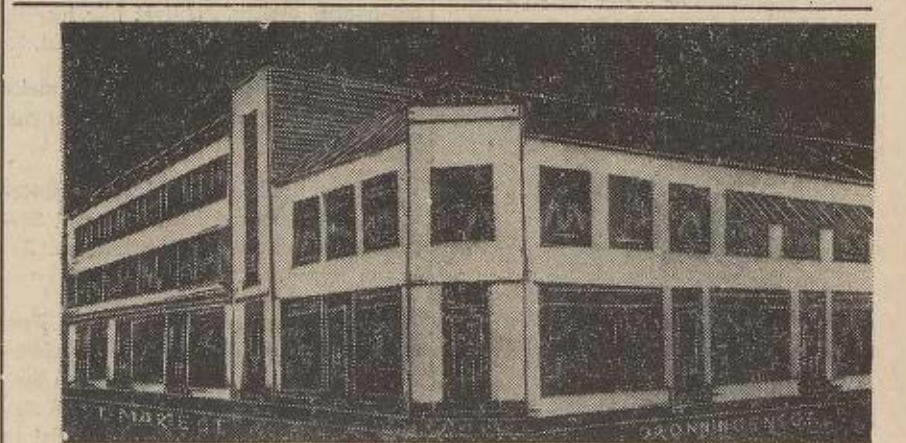
På Dovre skal det bli røysting um skulemålet i 3-4 krinsar, og målfolket har god von, serleg i Skeievoll, Brennhaug og Kynkjeskrins.

I Ringebu har lærarlaget — mot ei røyst — talt skulestyret til å ha

Send bladvippen!

Til tevlinga um Sjømannsmonumentet i Bergen var det komne 45 framlegg. Bilethoggaren Dyre Vaa fekk 1. premien for det framlegget vi syner ovanfor. Det er som ein ser ein stor kube med relieffar og frie figurar på alle sidar. Monumentet skal lagast i granitt og bronse og bilethoggaren reknar med at arbeidet vil ta 3-4 år.

Bondeungdomslaget i Sarpsborg skal no setja i verk byggjeplanane som dei lenge har havt i emning. Det er lagsegedomen Matstova som skal gjerast meir tidhovleg. Her ser vi korleis arkitekt Øivind Skramstad har tenkt seg det. Kaffistova skal flyttast upp å andre høgda, der det og blir ein møtesal med rom til 200 menneske. Fyrste høgda skal leigast burt til forretningar. Umfram formannen i laget, Karl Fjærtøft, er butikksjef Henry Torp, vekstadeigar Peder Braut og Otto Mortvet med i byggenemnda. Dei ventar å bli ferdig med byggjearbeidet ut på hausten.

Jamn friidrottslandskamp Noreg—Storbritannia.

Spanande duellar Ward-Rasdæl og Wooderson-Lehne.

Den store idrottsendinga denne helga var finalen i Noregs-seria mellom Lyn og Fredrikstad. Kampen vart ikkje nokon suksess på noko vis, få tilskodarar og inga mål trass i umframgangar. Fredrikstad var sterkare enn venta, og Lyn veikare. So i umkampen blir vel Fredrikstad favoritt på heimebane.

I Noregsmesterskapen vart 3. runde avvika. Oslo-klubbane hadde attar ein god dag. Skeid slo Brann med heile 8-1, det største nederlaget Bergensklubben nokon gong har hatt på heimebane. På Ullevål sette Frigg Vestlandsmeisteren Djery utanfor.

I den nordiske landskampserien spela Sverige og Finland måndag på Finlands nye olympiske stadion. Finland hadde skift ut mesteparten av laget sidan det katastrofale tapet mot Noreg og etter alt å døma til det betre, for denne gongen greidd finane å score eit par minutt og leidde etter første omgangen med 2-1. Men i andre omgangen tok svenskane att forspranget og sigra med 4-2.

Stoda i den nordiske serien er no

	sp.	v.	uav.	t.	for mot pt.
Danmark	4	3	0	1	9-4 6
Noreg	4	3	0	1	15-7 6
Sverige	5	3	0	2	12-7 16
Finland	5	0	0	5	3-21 0

Kampene i år:

Danmark	1	0	0	1	0-1 0
Sverige	2	2	0	0	5-2 4
Noreg	1	1	0	0	9-0 2
Finland	2	0	0	2	2-13 0

Denne kampene står att: 28. eller 30. august i Helsingfors. Finland—Danmark; 18. september i Oslo: Noreg—Danmark 2. oktober i Stockholm: Sverige—Noreg.

På det nordiske fotballmøtet i Helsingfors er det nordiske landskampene neste år fastsett slik:

9. juni: Sverige—Finland i Stockholm. 3. september: Finland—Noreg i Helsingfors. 17. september: Danmark—Finland i København. 17. september: Noreg—Sverige i Oslo. 1. oktober: Sverige—Danmark i Stockholm. 22. oktober: Danmark—Noreg i København.

På Kongsberg vart skyttarkongen for i år kåra søndag. Det vart 23-åringen Kåre Enerud, Sande, etter ein flott innsats. Nr. 2 vart Jens Fredbo, Grue, og nr. 3 Bjørne Sjuslen, Kongsberg. I

Skyttarkongen for 1938
Kåre Enerud, Sande

samlagskytinga vann Numedal, med Solør og Drammen på 2. og 3. plass.

I friidrottslaget samlar landskampen Noreg—England fredag og laurdag i London størst interesse. England møter denne gongen med sitt sterkeste lag. I fjor vann Noreg med 75 poeng mot 54, men den gongen vanta det engelske laget nokre av sine mest kjende stjerner, det er nok å nemna 400 m lauparen Roberts (46,8 og nr. 4 i Berlin-olympiaden), 1500 m lauparen Wooderson som har verdensrekorden på 1 eng. mil; hekkelauparen Thornton og stavhopperen Webster som alle er med i år. Elles er det sjølvagt i laupa at engelsmennene kjem til å score sine fleste poeng og det blir berre spørsmål om kor mange av nordmennene som kan kila seg inn mellom engelsmennene. Størst sjans har vi vel på 5000 m der vi får den spanande kamp mellom Ward og Rasdæl. Men det flottaste laupet får vi vel på 1500 m der Lehne som slo engelsmennene i fjor møter Wooderson. Det er vel lita von um at Lehne skal greida sjølvaste Wooderson, men spanande blir det i allfall (og ny norsk rekord?). På 800 m møter Olaf Hoel fjorårsvinnaren Collyer som han elles tape for i Amsterdam no søndag. Tilslutt var: Collyer 1.54.6, Hoel (nr. 3) 1.57.6. På 100, 400 og 110 m hekk må vi tvillaust rekna med engelsk dobbelt, likeins engelsk siger på 1000 m stafett og 4x800 m stafett. I kast og hopp skulle vi ha von um å rekna med nordmennene som like sterke poengvinnarar som engelsmennene i laup. Men her kan likeins nokre av engelsmennene kila seg inn. I diskos har Young lyst kasta over 46 og skulde soleis vera um lag jamgod med Solldid. I spjot er Blakeway god for kring 60 og kan kanskje med litt heppe (op uheppe for nordmennene) bli færlig for andreplassen. Stavhopperen Webster kan og score umframpoeng og bae høgdhopperane er gode for 1.85—1.90. Tek ein eit oversyn over poengtala skulde kampen bli heller jamn og kjem kanskje til å bli avgjord på dei øvingane der ein engelsmann eller ein nordmann kiler seg inn på ein plass vi ikkje rekna med. Ein engelsk friidrotts ekspert tippar britisk siger med 10 poeng overvekt.

Nokre av dei norske landslagsmennene var med i ei internasjonal stemne i Antwerpen søndag. Den einaste norske sigaren vart i høgdhepp der Stai heppa 1.90. Den engelske landslagsmannen Kennedy 1.80. På 800 vart Hoel som nemnt nr. 3, på 1500 vann svensken Lennart Nilsson ein snau siger over Lehne. Tidene var 4.00.2 og 4.00.6. På 500 m vart Grenager nr. 4 1.51.4 (Ward nr. 2 1.52.2), og på 100 m Sjøvall nr. 6. Webster, England, landslagsmann mot Noreg, hoppa 3.80 i stav.

V.M. i utfor og slalåm 1940 på Rjukan.

Styret for Norges Skiforbund har vedteke å leggja verdensmeisterskapen i utfor- og slalåmrenn 1940 til Rjukan.

Fylkeslækjar Edvard Hegbom, Stavanger, er vald til ny formann i Den Norske Løseforening.

Lars Hagen frå Redalen i Birø fekk 4 s.t.f. i dei skriftlege fag og m.t.f. over heile lina elles, so poengsummen vart 99, det høgste som er å få til mellom-skuleeksamen. Denne 18-åringen som tok mellomskuleeksamen på Raufoss på 2 år er soleis ein flott nr. 1.

Ungdomshusa kjem til nytte um sumaren og.

Som bygdenorske ungdomsherbyrge.

Styret i Noregs Ungdomslag har vedteke å freista få til samarbeid med Norske Ungdomsherberger, so bygdeungdomen kan få reisa billegare her i landet. Det er tanken å nytta nokre ungdomshus til herbyrging um sumaren. Det blir i sunnar gjort freistnad på dei i Solør. Likeins blir det gjort freistnad i Numedal med ein fylkesskule. Skriverstova hjelper til med å setja lag som er ute på tur i samband med lag i bygdene dei skal til. På den måten kan dei koma i kontakt med ungdomen i bygd og oftast få billeg overnatting.

På årsmøtet i Valdres heldt Aasmund Svinndal fram at arbeidet for ungdomsherbyrge har vorte ei folkemøte i mange land. Han bad styret ta opp arbeidet for at vi over heile landet får herbyrge som er merkte av det bygdenorske og vårt syn. Dette har nytte på seg.

Formannen sa seg heilt samd i dette.

Vilgerust: Er det ikkje den beste ungdomen som ferdast, so er det kanskje ikkje ufærlig å føra han saman med Lygdeungdomen.

Skrivaren: Det er strenge reglar for ungdomsherbyrge. Dei som skal budde lyt ha lagskort, og bryt dei reglane, so misser dei korta.

Vangdal var samd med Svinndal. Ungdomsherbyrge gjev våre folk høve til å reisa billeg i mange land. Og mange ungdomslag har høve til å driva ungdomsherbyrge slik at det fremjar arbeidet for det bygdenorske.

Krogstrup: Ungdomshusa står ubrukte heile sumaren. Dette er ein god måte å gjera seg gagn av dei då, det kan få folk som ikkje likar desse husa til å tenkja umatt, so dei kanskje får nytt syn på arbeidet vårt. I fylkeslaget Varden har vi gjort beste ungdomshusa med likaste tilsynet til ungdomsherbyrge. Det er serleg ungdomen frå Sverige vi tenkjer på. Og fyresegnene for ungdomsherbyrge er slik at dei gjev god trygd for at gjestene er bra folk. So her er vi komne med i eit godt og gagnleg arbeid for ungdomen, eit arbeid som kan fremja skynsamde og samhugen mellom dei ymske land og folk.

Eit levande museum - -

Framhald frå 1. Side.

Samlingane vart opna i 1896 lenne i Oslo. I 1898 vart den fyrste parsellen kjøpt på Bygdøy. I dag er denne parsellen 190 mål stor. Attåt dette kjøp 40 mål som Bygdøys kongsgard har gjeve til rådvalde. I 1902 vart samlingane førde ut til Bygdøy. Men alt før Folkemuseet kom til Bygdøy hadde vi samlingane at Oscar II der ute, og i 1907 vart desse samlingane, den etterreformatoriske avdelinga at oldsaksamlinga på Universitetet og den norske avdelinga at Det Etnografiske Museum slege saman med Folkemuseet. I 1921 vart Heilysamlingane overførde frå Frognerstrøma. Til museum er au knytt Thulow-museet og Landbruksmuseum, det siste høyrer Det kgl. Selskap for Norges Vel til. Dessutan har vi ogso Norsk Sjøfartsmuseum og Vikingskipa her. Det finst ikkje mindre enn 80 gamle bygningar på museumstiftene, og mange bus ligg lagra av di dei enno ikkje har set seg råd med å reisa dei. Talet på museumsling nærnar seg 70 000. I dei vel 40 åra er dei bruka 1,5 mill. kr. til reime museumsling og 2,3 millionar til å kjøpa gamle ting. Berre dei nye avdelingane som no vart vigsla kostar kring 2 millionar kroner. Dei byrja byggja dei i 1931 og i 1934 stod sjølv bygningane ferdige. Sidan har dei halde på med å innnotera samlingane. Same avdelingar har folk alt i fleire år havt tilgjenge til. Men fyrst no er alle ferdige, og formannen i byggenemnda meinte verdet kunde setjast til 5—6 millionar kroner. Tenk på kva det vil segja at ein einiskild mann har bygt opp eit slikt tiltak, eit uproduktivt, kulturelt tiltak, som økonomisk set er noko av det vandaste ein mann kan ta seg til med. Men det skal segjast til ros for styremaktene at dei har lagt godviljen til. Det er alltid høgt under taket i kyrkjedepartementet når det gjeld Norsk Folkemuseum, herma Worm-Müller etter Ivar Tveiten.

Den vigslata kongen heldt skal nemnt for seg. Det har ofte vore høve til å leggja merke til korleis kong Håkon har havt evne til å lata

stene sine veksa ned i norsk jord, men aldri har og merka det so sterkt som i denne tala. Det var inga tale som gliema ved forma. Kongen kasta manuskriptet ned i flosshatten og tala beint ut or hjarta, det trongst ikkje gliema ord til å gjeva tanke stykke, det greidd hjartervarmen orda bar i seg.

— Vi har ikkje borger og slott her i landet, sa han, når vi skal finna fram til kulturen vår må vi ut i bygdene, inn i bondeheimane og småkårsheimane, men der finn vi ein kultur som vi ikkje treng skjemma av. Han takka direktør Aall for di han hadde opna dørene inn til denne kulturen. Og ikkje minst vilde han takka for di Aall hadde lagt Norsk Folkemuseum inn til hovudstaden, so byfolket kunde læra at vi har ein kultur i landet vårt. Det var friske ord midt opp i andletet på Oslo. Friluftsteatret var stoppfullt av alle slag autoritarar. Men lyden tok mot det utan å blunka. So langt er vi komne i dag.

Eit anna drag er au verdt å nemna. Utsendingane frå granlandlana våre, Sverige og Danmark, kom med gode gåvor til direktør Aall denne dagen. Dei kom bae med gamle norske ting, som ein gong vart førde ut or landet vårt. Frå Kunstindustrimuseet i København, Det nationalhistoriske Museum på Fredriksborg og Den gamle By i Aarhus var direktør Andrup fram eit sers vakkerret glasskrin som vart laga i Trondheim i 1804 og gjeve til baronesse Adeler då ho reiste frå byen det året. Den svenske gjesten, direktøren for Nordiska Museet i Stockholm, kom med eit dåpskapell frå Ringsaker kyrkje, frå 1713, som direktør Hazelius i si tid bokstavleg hadde bengi frå å bli hogge opp til brensel.

Hundretal slike ting er farne over landegrensane våre. Det er ei trist soge. Men vi skal ikkje samla oss fleire kompleks enn vi alt har av den grunn. Vi held på å arbeida oss ut av det, og det skal vi halda fram med.

70 år.

Den velkjende norskdomsmannen i Oslo, fanemålar E. Ekornes, har fylt 70 år. Han er fødd i Sykkylven, men kom til Oslo alt som unggut og gjekk kunst- og handverkskulen. Han dreiv ei tid med modellsnikring og målararbeid og byrja so med fanemålinga som har gjort namnet hans kjent langt ut over landegrensane.

I 90-åra starta han si eiga forretning som fane- og dekorasjonsmålar. I dei tidne åra har han laga ikkje mindre enn 780 fanor, av dei 12 til norske samskipnader i Amerika.

Elles har Ekornes vore mykje med i lagslivet i Oslo, serleg i Bondeungdomslaget og i fråhaldsrørsla. I losje «Tjodlaug» har han vore ein av dei førande ein mannsalder.

Ein god norskdomsmann har Ekornes alltid vore. I mange år var han med i den store 17. mai-nemnda i Oslo og i 1914 stod han i brodden for tilskippinga.

Framstøyt for folkedansfondet.

Mindre ruddans i ungdomslaga?

Det møtte eit halvt hundre utsendingar på leikrådsmøtet i Noregs Ungdomslag. Ola Straumheim styrde møtet.

Arsmeldinga frå leikrådgjeveren og arsmeldinga og rekneskapen for Folkedansfondet vart godkjende.

Det første leiklag og leikarringane gjekk med på å ta eit tak for fondet i det året som kjem, so det kan nå opp i nær tesummen. Fondet er på 1500 kr. og dersom dei 185 leikarringane yter jamt over 25 kr. kvar, blir det over 4500; dei største ringane lyt leggja 150 kr., dei minste 10. Då blir fondet so stort at det kan nyttast i arbeidet for folkedansen.

Styret i Noregs Ungdomslag vart utnemnda til å innkjerpa vedtaket um dansen i ungdomslaga. Det er likt til at mange lag har gloynt dette vedtaket, og let ruddansen breida seg.

Klara Semb ligg sjuk, men er i god betring. Både på leikstemna fredag, på leikrådsmøtet og på årsmøtet og sendemanns festen vart ho mykje sakna, helsingar vart sende til henne, ho vart samrøystes attvald til leikrådgjever og fyrste varamann for styret, og det vart sagt at det må vera fast regel i Noregs Ungdomslag at 1. varamann blir innkalla til alle styremøte.

Ola Straumheim vart attvald til varamann for leikrådgjeveren.

I premievillingane på leikstemna vart desse best:

Tevling i Halling: 1. Knut Buset. 2. Hans Lien. 3. Lars Gjeldokk. 4. Ola Megard.

Tevling i hallingkast (berre høgd): 1. Einar Bø. 2. Olav Øyråker. 3. Sverre Riste.

Steller du kjøkenhagen rett?

Den fyrste av dei fem framifrå rett- leidingbøkene i hagebruk som Selskapet Havedyrkingens venner har sendt ut hos Det norske Samlaget, er no komen i ny umarbeidd utgåve til same folkelege prisen som fyrr.

I samantrent form, men greidd og oversynleg, gjev professor Olav Moen her både teori og praksis for grønnskoding.

I fyrste bolken tek forfattaren fyre seg driftsmåtene, jorda, frøet, plantane, drivbenker, gjødsling, vār-, sumar- og haustarbeid. Det er mykje ein skal hugsa på å gjera på rette måten og til rett tid.

B L A N D - K O R N

Hos ein hønseeigar i Andebu har det hendt eit merkeleg fenomen. Ei svart minorke-høne som i 2 år har vore like svart som systeme sine har no skift farge og vorte heilt kvit.

— Ja, dei hønene, dei hønene.

I visse distrikt i det indre China har dei ei merkeleg form for avis. Visse kvinnor går ikring frå stad til stad i fast rute og fortel mot betaling siste nytt frå inn- og utland.

— Her heime gjer dei det heilt gratis.

I Paris sel dei no lippestiftar med sylv- og gullfarge. Det ser likevel ikkje ut til at moten har gjort serleg stor lukke.

— Det måtte då i tilfelle vera hos gullemedane.

Norske tog er keidsame å sjå på, meiner eit blad.

— Ja, i all fall når ein skal avgarde og fiske-har pengar til billett.

Ein mann kom fyrre dagen spacerende og gjekk i sine egne tankar, fortel eit Oslo-blad.

— Um han gjekk i sin eigen dress, kan kanskje skreddaren hans fortelja oss.

Ei nederlandsk mor med 6 born vart for ei tid sidan nekta innreiseisveve til England då dei skulde gå i land i Dover. Alle 7 byrja gråta, og då dei såg fatige ut samla dei andre ferdafolka saman ein pen pengeum til dei. Det tok seg opp att på seks reisor. Kvar gong gret alle 7, og kvar gong vart det samla inn pengar til dei. Då greip dei engelske styremaktene inn og fekk stoppa den lønsame nedburden.

— Det syntte seg soleis her, og at væte gjev rik grøde, berre det ikkje kjem for mykje.

Eit offisielt dekret i byen Kongsberg segjer at -kryr kjøpt beinveges eller umveges av jodar ikkje må ha noko med den kommunale stuten å gjera.

— Er det for å verna kurasen.

Bondeheimen på Kongsberg har utvida.

Bondeheimen på Kongsberg har no ferdig det nye tilbygget sitt, og det vart innvigt fyrre dagen med ei lita høgtid. Utvidinga har kosta i alt 115 000 kr. og nybygget femmer um ei rad vakre gjesterom, moderne kjøken og ny matsal. Arkitekt Skauglum har laga teikningane og byggjenemnd har vore Løvgrøn, agent Svilaas og styreformannen lektor Sprauten. Styrarinnen er frk. Fekjan.

Folkehøgskulelærarane Gjertrud Berge, Voss, Faste Forfang, Torshus, og Andr. Ystad, Vestmar, har fått stipend av Norden til studieferd i granelanda.

Til ekspedisjonssjef i kyrkjedepartementet er utnemnd dr. filos. Olaf Fruvik.

Um kvar einiskild vokster får vi vita i andre bolken. Forfattaren skipar dei saman etter den plantedelen husnødne nyttar ut. Dei som har det i røta — selleri, pepparrot, pastinak, persillerot, gulrot, raubbete, reddik, karve m. fl. — kjem fyrst. So kjem vi til stykkvokstrar som asparges, portulakk, timian, dill: bladvokstrar som kål, purre, salat, spinnat, rabarbra, kruspersille, lauk, karse; blomvekkvokstrar som blomkål og frukt- vokstrar som agurk, melon, graskar, tomat, bauner, erter.

Her er flust å ta av, og mange arter av kvart slag, same for tidleg hausting og same for seinare bruk, noko for heimen og noko for marknaden. Ingen grønnskdyrkar står i beitt når han har «Kjøkenhagen» av professor Olav Moen å slå etter i.